

Egész évre 4 frt.
Negyedévre 1 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Városház-utca 30. sz.

Hirdetések felvétele: a kiadóhivatalban,
ugy Polgár és Cziráky nyomdájában.

KARÁCSONYI ÉNEK.

Idő! Titokkal terhes újra méhed
S lelkünk sejtelmes aggódásba mélyed.

Gyermekeid, a népek, körülötted
Félve-remélve várják ujszülötted.

Ég angyalkája léssen-e a magzat,
Vagy vérre szomjas rút pokoli fajzat?...

Szelid csillaga kiesi Betlehemnek,
Uj égi jelek homályba temetnek.

Zord fellegek villámló háttérében
Éjszaki fény ül a haragos égen.

S miként a tűzszlopnak hajdanában:
Bölesek, királyok vannak ma nyomában.

Reá van most szemünk üvegesedve,
Őt ostromolja milliók keserve.

Reményünk kétes végső menedéke:
Világra jösz-e angyalarczu béke?

Vagy a szeretet égi Istenének
Nagy ünnepén feltámadnak a népek?

S vadul rohannak a határon által
Gyülölködésük véres pallosával?!

Vigyázzatok, ti föl kent koronások,
Ezreket öl, vagy éltet tollvonástok.

Millió áll hatalmatokban itten
S fölöttetek is a hatalmas Isten!

Dicsőség a magasságos Egeknek,
Békesség lenn a földi embereknek!

Szavay Gyula.

Közönségünkhöz.

A „Garabonciás Diák“ mai számával folytonos fejlődésének egy újabb magaslatára lép. Olvasóközönségünk pártfogása lehetővé teszi, hogy e lap az eddiginél nagyobb és sokkal díszesebb kiállításban jelenjen meg ezentul. Hasábjai kiszélesedtek, meghosszabbodtak, papirosa olyan, amilyenre magyar lapot ez idő szerint nem nyomtatnak. Külső díszével párhuzamosan emelkedik tartalmi magaslata is, az az irodalmi színvonal, melyre sikerült a Garabonciás Diáknak magát felküzdeni: szilárd alapját íróközönségében bírja. A kiadóhivatal gondoskodott új, díszes illusztrációkról is, szóval elkövet a lap régi jó hírneve s a közönség kedve érdekében minden lehetőt. A lap ára marad, ami eddig volt, negyedévre **egy** forint.

A művelt közönség további jóakarátába ajánlja a Garabonciás Diákot

Győrött, (Városház-utca 30. sz.)

a kiadóhivatal.

A szórakozott.

Vannak emberek, kik családi, hivatalos vagy pénzügyi gondok, vagy éppen elmebetegségük miatt oly szórakozottak, hogy társalgásuk sokszor kellemetlenné válik.

En a szórakozottak azon osztályába tartozon, kiket pénzügyi viszonyok gyötörnek.

Hogy többet ne említsek, tegnapesti kalandomat kísérlem meg elmondani.

Belépve a »Sánta kutya« koresmahelyiségébe, két deczis poharam mellett csakhamar elmerülök gondolataimba, s szomszédoknak — ki e közben rövid időre kiment — pezsgősüvegjét hajtom fel.

Gondolják csak, mily nagy volt ijedtségem, midőn szomszédom a veszteség láttára iszonyu lármát csapott. Természetesen ajánlkozom a kár megtérítésére, és csakhamar egy más üveg pezsgőt rendelék számára.

Az ur ezzel megelégszik s így a dolog elintéztetett.

Most felkelek és távozni akarok, mire a pinczér áll elő a pezsgő és két deczi bor árát követelve tőlem.

Gyorsan a zsebembe nyulok, — és ekkor vettem csak észre, hogy szórakozottságomban minden pénzemet kiadtam.

Hogy a pinczért kielégíthessem, kabátomat ajánlom neki zálogul. Ezzel megelégszik.

Leveszem tehát a hozzám legközelebb lévő kabátot, és átadom a pinczérnek. De azonnal fölugrik egy ur és kijelenti, hogy ez az ő kabátja.

Bocsánatot kérek tőle és a sok kabát közül keresem a magamét.

Végre eszembe jut, hogy hiszen nincs is kabátom, miután tegnapelőtt vették el tőlem végrehajtás útján.

A vendégek zúgolódni kezdtek, és a vendéglős további kellemetlenségek elkerülése végett felszólított, hogy hagyjam el a helyiséget, és pedig úgy, hogy ne is szerencsétlenségem többé látogatásommal.

Fogtam a kalapomat és mentem.

Utközben egy barátommal találkozom, ki azon füresa kérdést intézi hozzám, hogy miként jöttem e szép kalap birtokába.

Leveszem a fejemről, megnézem és akkor veszem észre, hogy piszkos kalapom helyett egy új, finom kalapot hoztam el. Gyorsan meg akartam fordulni, hogy az illetőnek kalapját visszaadjam, de miután a vendéglős eltiltotta vendéglőjébe visszafordulni, kénytelen voltam vérző szívvel megtartani a finomat, melyet különben nagyon is használhattam.

Miután szórakozottságomban még néhány óráig a városban sétálgattam, lakásomra menni igyekeztem.

Ejféli tájban végre megtaláltam a házat; miután a kapu kulcsa nem volt nálam, esengettem és a házi cerebus megjelent a kapuban és felnyitott, 10, mondd tiz új krajczárt követelve tőlem sperrgeld fejében.

Megkérem, hogy várjon egy percig, míg szobából pénzt hozok.

Lassan haladok a lépcsőkön fel, szobám ajtaja nem volt bezárva, én beléptem. Midőn itt kezeimmel tapogatózom, — gondolják csak ijedtségemet, midőn az ágyhoz érve, egy orr és alatta egy iszonyu hosszú bajusz jut tapintásom alá.

— Rablók, rablók! — kiálték tele torokból, de a bajuszos is kiugrott ágyából és velem együtt kiáltoz: »segítség, gyilkos!!« Nyakon esipem őt, ő viszont engem, s így marakodtunk, míg végre a házigazda megjelenik egy gyertyával a kezében.

— Hol vannak a zsványok, — kiáltja esillogó kardját fel emelve.

— Itt van — felelém.

— Ez az — kiált velem szembe a bajuszos.

A házi gazda hozzám fordul s kérdi, mit keresek itt éjfélkor?

Uram, kiálték — nem ismer, vagy nem akar ismerni? Nem itt lakom-e már három hónapja?

— Ma reggelig — volt a válasz — itt lakott, de miután ön három hónap óta lakbért nem fizetett, köteles volt a lakást elhagyni.

Most jöttem csak észre. Igen, déltájban a mellékutczában más lakást béreltem.

— De ha nem itt lakom — kérdém hirtelen — hogyan jó kalapom a szobába?

Az én rozsz kalapom ugyanis az egyik fogason függött.

— Ma este a »Sánta kutya«-ban — de mit látok? — hisz az én kalapom az ön fején van?! — szól a bajuszos.

Most tisztában voltunk. Elcséréltük kalapjainkat és bocsánatot kérve az éjjeli zavargásért, elhagytam a szobát.

A házmester morgott, hol maradok oly soká a hatosával.

— Édes barátom, nagyon sajnálom, pénztáram végleg ki van ürítve; majd máskor.

— Azt már ismerjük — vág közbe ez — pénz nélkül nem nyitattik — és miután becsapta a kaput, az utcán maradtam. Nem tudta szegény, mily nagy szíveséget tett nekem ezzel.

De hova menjek most, ily késő éjjel? Szórakozottságomban elfelejtettem az utca nevét, a házszámot, de még a házigazdám nevét se tudtam.

Egy kapuhoz mentem és esengettem. Azonnal megnyílt az az ablak és egy nő hang szól ki: »Te vagy, Sándorom?«

— Igen, — felelök — Sándor a nevem.

— Holnap délután, az erdőszélen! Férjem holnap reggel elutazik. Itt van pénztárczám, melyet tegnap este itt felejtettél. — A viszontlátásra! — És az ablak becsukódik.

A pénztárczám lábam elé esett, én felvettem és zsebre tettem.

— Ön foglyom — szólalt meg egy durva hang mögöttem. — Egy rendőr volt.

— Hogy hívják? — kérdi a hadnagy.

Megnevezem magamat.

— Igazolja magát.

Szórakozottságomban azonban, az éppen most kapott pénztárczát vettem elő s adtam át a hadnagnak.

Ez egyideig habozik és elhalványult.

— Hogyan jött ezen tárcza birtokába? — — Ez az én tulajdonom!!

Egy kis ideig gondolkozom és elbeszélésem neki a történeteket.

A hadnagy félre hís felkér, hogy mindezekről hallgassak — — és teljesen igazoltnak nyilvánít engem.

Elhagyom az őrtanyát — és ismét az utcán állok. — Hova, vagy merre mentem, bizony, szórakozottságomban elfelejtettem.

Csak egy emlékem maradt.

Ma reggel ugyanis zsebkendőmet keresem, és — — — egy fejkötőt találtam helyette zsebemben.

Kié lehet ez? magam sem tudom.

Germanus.

A nők okosabbak-e, vagy a férfiak?

Ezt a kérdést egy filozofus így oldotta meg: mindenesetre a nők, mert ezek férjhez mennek, a férfiak pedig kevésbé okosak, mert megőszülnek.

G—d.

GRI BUGRI.

— Komám kotyogjunk karácsony kedvéért kedélyesen.

— Kokas kukorikuljon kalapodon kedves komám, keveset kedvéért káriczálók.

— Károly kikapott kurizálásáért kedves Krisztinájától.

— Keményen kopog-

hatott koponyáján a kapanyél!

— Kutyaúl kesergett künn a kupacson, könyei ke-
rek kaviesokká kövesültek, — kérlek kiméld keble ki-
nos keserveit kiméletlen kotyogásaidtól.

— Kihivlak!

— Komolyan?

— Kívánatodra: komolyan.

— Kerülj ki komám.

— Követeled?

— Kellemetlenségtől kimélem keblemet, kezed kófiéz!

Élő szobor.

— Nőiparegyeleti emlék. —

„Szobor valék, de fájt szívem nagyon,
Eremben a vér forró kinja dült,
Ölelhetém őt, ah, de fájdalom, —
Szabó tanár ur villanya kígyútt!

Vörös Marczy,
tabló-hős.

Mikor a tehénke tánczol,

a rinoczerosz frakkot ölt, a tyuk énekel, a szita-
kötő elmélkedik; a bakkeeske mosolyog, — kétségkívül
igézően furesa látvány. Igézőbb csak a „Győrszigeti Hir-
adó“ báli tudósítója, mikor az izr. nőegylet mulatságá-
ról referál. Nem férne bele lapunkba az egész tudósi-
tás, hanem találomra adjuk a kedves kis részletet:

»Kilencz árucsarnok volt összesen felállítva. Teasüteménye-
ket és teát árultak az igéző szépségű F. nővérek, bort és sört a
bájos F. és K. kisasszonyok, virágokat a szíchez szóló szemű (!)
R. és S. kisasszonyok, szivarokat a buzavirág-szemű kedves R. F.
és az andalító R. M. kisasszonyok, pezsgőt a szeretetreméltó és gyen-
géd lelkületű F. H., S. F. és a mindig vidám és kedves F. E. kis-
asszonyok, a szerenese révpártjához a bájos W. nővérek vonztak,
a ezükrászdában a páratlan és ritka (?) (nem sürü?) szép haju W.
J. k. a működött áldásos kezeivel, a hideg buffet-ben árultak a
bájos arczu és igéző szemű E. G. és a hódító arczu P. F. kisasszo-
nyok, a sorsjegycsarnokban szerepeltek a tüzes lelkű V. M. és az
ellenállhatlan szépségű K. E. kisasszonyok.

No ezeknek ugyan megadta az igéző irásu ifur!

Miért nem születtem kiflinek?

1887. decz. 18.

A városház nagyteremében
Kis Jézus megjelent,
Hozván az árva kicsinyeknek
Mindent töméntelent.

Ott álltam én is, mint kis árva
És néztem éhesen,
Mint öleli a kifli-tábor
Az én szép édesem.

A nagy kiflik keblén szorongtak,
Ah bűm ki érti meg?
Felsőhajték: nagy ég, miért nem
Születtem kiflinek!?

Chic.

Garabonczyás Diák iszonyatos átkaiból.

Légy lapszerkesztő Szabadkán és Mamu-
sits legyen az előfizetőd.

Utazzál Budapestre és Tóth Erzsébet le-
gyen az utitársad.

Nálad tegyen először vizitet Laki Pál,
mikor kieresztik.

Akkor legyen legsürgősebb utad a M. Á.
V.-pályán, mikor a vonat minden órában egy
napot késik a hó miatt.

Szent karácsony ünnepén.

„Rég volt, midőn angyalének
Zendült meg egy istállóban
S közepén a sötét égnek
Egy uj esillag támadt — lobbant.“
De ez éjt nem feledtük el:
Szívvel, szóval és betűkkel
Emlékszünk rá
Szent karácsony ünnepén.

Mert a béke istene volt
A kiért van ez az ünnep.
Nézzük mit tár elénk a bolt
S kigomboljuk a zsebünket.
A házi szent béke végett
Vesszük a csecsebeeséket.
Lesz is béke
Szent karácsony ünnepén!

Megváltozott akkor a föld,
A szívek is változtak.
Ma is mindünk uj ruhát ölt
Vagy legalább mosottat,
Bár a szív . . . no ez régi!
Hej pedig de kéne néki
Egy kis mosás
Szent karácsony ünnepén!

„Boldogság áradt körülte,
Meggyógyult a beteg is!“
— Manap is ennek örülve
Föl a konyha, forr a víz.
Mert ma a fő boldogság az,
Amit a jó asztal áraszt,
Eszünk, iszunk
Szent karácsony ünnepén.

Hajdan a szent buzgó népek
Imádság közt virrasztának.
Ma is így van: buzgó népek
Egész éjjel tivornyáznak,
S emlékül a bibliára
Huszonegy és durák járja,
Be is rugnak
Szent karácsony ünnepén!

D—n. V—e.

Megfeledkezett.

- *Kérem polgármester ur, egy kis hivataloskát szeretnék itt a városházánál.*
— *Micsoda iskolákat végzett?*
— *Hát izé . . . elemit . . . meg normált . . . meg . . .*
— *Gymnásiumot nem végzett?*
— *Ejnye bizony arról egészen megeledkeztem, hogy azt is kellett volna végezni.*

—t—zs.

nagy mondásaiból.

Ezek a mostani vonatkések
figyelembe se jöhetnek a mellett,
amit én egyszer láttam Afriká-
ban. Itt egyszer a nagy hó miatt
olyan hosszú vonatkezés volt,
hogy az utazók házasságokat kö-
töttek, válópörököt intéztek el és megszaporodtak, mire
a vonat egyik állomástól a másikig ért.

*

A multkor olyan hideg volt egy éjjel, hogy a gáz-
lámpákat nem tudták reggel eloltani, — a lángok meg
voltak fagyva.

*

Kimentem vadászni a Hectorral. Fel is vert egy
nyulat, kergette, elérte, aztán belekapaszkodott a far-
kába és úgy futottak. Egyszer csak látom, a Hector föl-
fordul és a nyul így vonzolja maga után. Hát bizony
odafagyott a kutyám a farkához.

*

Ma még hidegebb volt: az emberben még a bal-
hák is keresztbe csapkodták az első lábaikat.

A mumus.

A kis 5 éves Idust papája nem tudta mással fé-
ken tartani, mint a „mumussal.“ Semmitől sem félt
mint épen attól a fekete bácsitól.

Hanem egyszer a kis Idus már attól sem ijedt meg,
mikor papája a mumussal ijesztette.

— Hisz még nem is láttam! volt az argumentum
a kiesikétől.

A papa nem akarta kibocsátani ezt a fegyvert a
kezeiből és nagy zavarban volt, hogy mikép mutassa be
leánykájának azt az ijesztő fekete mumust.

A szerenese kedvezett neki, mert amint lepillan-
tott, éppen akkor látta arra tartani Teleki urat, a leg-
jobb barátját, ki fekete körszakált viselt.

— Épen alkalmas typus — gondolá és megmutatá
Idusnak.

Ekkorra elég volt, mert most már ismét félelmet
érezett a kis leány a mumus iránt.

Azonban nem sokkal ezután a kis Idus ismét va-
lami csinyt követett el, amiért papája szokás szerint a
mumussal ijesztette.

De mily nagy lőn a papa bámulata, midőn a ki-
csike egész hidegen megjegyzé:

— Nem félek a mumustól, hisz mikor nem voltál
idehaza, czukrot is adott, azután meg a mamát meg is
csókolta.

Ász Pik.

Malvina.

„Borzasztók ezek a férfiak, azt képzelik, hogy csak ők tudnak verset írni. Nos hát én megmutatom, hogy nekünk is van költői venánk!” Így zendült meg lelkem eolhárffájának egy hurja, s érzelmeimnek moll-accordját megpendítvén, ajkamról első ideálomhoz zenge az ének:

Hozzá!

— Te Kati, ne veszekedjél ott a konyhán! Hagyd abba most a mosogatást!

Biboros ágyból ébred a nap már
S fénysugarát az égre veti.

— Kati ne zörögj!
Ébred a lomb közt a piczi dalnok
S zengi dalát mert szive teli.

— Ördög bujjék beléd, mit trüszszögsz ugy!
Szűz keblemben a szerelem így
Élede egykor szép tavaszán.

— Kati nézd meg, kinek a kutyája vonit olyan keservesen ott a folyosón.

Érzelemárban, szent szerelemben
Boldogan érze akkor a lány

— Te Kati! Hallod-e te siket! Puczold meg a cipőimet, mert kimegyek!

Barna legény te! Szép deli Pista,
Ajkad az ajkam ah de nyomá!

— Kati kend meg a szélét fagygyuval, mert sár van!

Szende legény te, bájteli hajnal,
Mondd, hova tűntél, mondd te: hová?

— No Kati, most hozd be a cipőket, viszem a versemet a lapokhoz.

Interpelláció.

Főispán ur, hát az megy-e,
Hogy a várost így megegye
A megéhezett vármegye?

Vas Kalap.

A hit...

II. Iózsef császár egyszer Bécs utcáin sétálván, meglátott egy diákot, a kit így szólított meg:

— Miesoda vallásu ön?

— Nincs vallásom, csak hitem van, — felelt a diák.

— Hát mi az ön hite? Mit hisz?

— Azt hiszem, a mit a szabóm!

— És mit hisz az ön szabója?! — kérdé meglepetve a császár.

— Azt, — felelé a diák, — hogy ama 30 frtot, mivel adós vagyok neki, sohasem fizetem meg.

*

Egy más alkalommal ismét megszólította a diákot:

— No amice! kiegyenlített-e már szabója követelését?

— Felség! — szólt a diák indignálódva — 30 frtért még nem változtatom meg a hitemet.

A.—M.—

Nem fél az osztrák!

Hogy fél az osztrák a veréstől,

Ki meri mondani!?

Kit annyit elagyabugyáltak,

Egy új verés öneki már csak

Bagatell valami.

Por Verő.

Bagát Sepi ultimói.

No mi is tartunk a jövő esztendőben felolvasásokat. Először Jókait akarták fölkérni, de az én indítványomra elhatároztuk, hogy mindig csak szép asszonyokkal tartunk felolvasást, és a város legcsinosabb leányai fognak szavalni A hatás biztos!

~

Kiváltottam a koresolyákat, de aztán azt mondták, hogy a koresolyatérnek kell még legalább is három nap, míg használható lesz. Hát megint csak becsaptam a koresolyákat arra a három napra is, mert nem szeretem a holt tőkét.

Apróságok.

Fiatal hölgygel utazott egy csinos kinézésű zseb-metsző, ki a hölgy óráját szerencsésen el is odábbította.

— Hát nem vette észre, — kérde a vizsgáló bíró — mikor önhöz közeledett?

— De igen — felelé a hölgy — éreztem, hogy felém simul.

— És ön nem tiltakozott?

— Azt hittem udvarolni akar — felel a hölgy szemlesütve.

Rádült a parasztra a szekér, minek következtében lába kifeszamodott.

— Mi baja van földi?

— Jaj katona uram, kitört a lábam.

— Ejnye a lekit! olyan lármát csap kend, azt gondolná az ember: a foga fáj!

— Mojse (a bíróhoz): Én adtham khülesön a Pinkhelesznek edj fazék, oszt mikor adta vissza, volt a fhazék thürött.

— Biró: No Pinkelesz ur, mit szól a vádhoz?

— Pinkelesz: Hozudja mint egy khotya; mert 1-szor én nem khértem thöle edj fazék, 2-szor mikor

adtha nekem a fazék, volt az már lukas 3-szor, mikor adtham vissza neki a fazék, thessen elhinni nem volt annak semmi baja sem.

Egy társaságban, hol nők és férfiak vegyesen voltak, valaki fölveti a kérdést: vannak-e az égben nők? Egy bizonyos egyén határozottan állította, hogy nincsenek, nem lehetnek. Felszóllítván, hogy állítását okadatolja, így felelt: A titkos látások könyvének egyik fejezetében szóról-szóra ez áll: „És lön az égben csönd félóráig.“ Már pedig — ugymond — nők között félórai csönd nem létezik. —sc.—

Tombolák.

A nőgyelet, a tűzoltók,
Az Erzsébet-egylet,
Mindahárom tombolázik
Táncz, muzsika mellett.

Szegényeknek nyomorán kell
Segíteni nekik.
Gyere pajtás, mulassuk hát
Az egész sort végig.

Már manap az ember csupa
Mély aggodalomból
Borral, tánczcal, muzsikával
S tombolácal tombol.

Ypse.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Egy csinos fiatal barna leány, 37 éves, vagyontalan, ajánlja magát nőtelen fiatal emberek figyelmébe. Tetszés esetén házasság nincs kizárva. Levelek „Szerenese“ czim alatt Post. Rest.

Előfizetők kerestetnek egy félig helyi laphoz. Discretio biztosittatik. Beküldött pénzek nem adatnak vissza.

Ingyen! Kapható egy 40 kötetből álló lexikon, pompás kötésben Gross G. könyvkereskedésében. Ára 60 frt. Hitel nincs

Ha valaki ternót akar csinálni, az forduljon hozzám. Az élet szerencseasztalán én is ternót csináltam, midőn a feleségemet elvettem. Szívesen átadom, akár úgy szoktatik el tőlem, akár másként fogadják el. Ajánlatok „Ternó“ czim alatt Post. Rest. intézendők.

Vörös szattyánbörből készített orr- és fültokokat a hideg ellen készletben tart. Bejczy J. czipész.

Egy kipróbált egészséges gége jó áron megvételik a porosz udvarnál.

Felolvasó-szesz a neve legujabb találmányomnak. A ki az orrához emeli, az öt percig biztosítva van az elalvás ellen. Felolvasó estélyekre különösen alkalmas. Kapható az Angyalhoz czimzett gyógyszerárban.

Füthető télkabátokat hozatott Szommer Gy. szabó. A ki elhiszi, az pénzért sem kap nála, de a ki nem hiszi, az ingyen is hozzájuthat. — ha el tudja lopni.

Pályázat.

Alulírott pályázatot hirdet a következő kérdésekre:

1. Van-e olyan szer, mely a legnagyobb drukk ellen is használ, és ha van, hol kapható.

2. Igaz-e, hogy voltak olyan emberek, kiket a golyó nem fogott, és ha igaz, lehetnék-e én is ilyen.

3. Miként lehetne a nihilistákat egyszerűen elfogni.

4. Ki lenne hajlandó helyettem kiállani a merényleteket.

Jutalom annyi pénz, a mennyit 6 ökör elbír. A kik rosszul fejtetik a kérdéseket, azok is kapnak 100 drb. kan csukát.

Sándor czór.

Egy jóhírnevű fiatal ember nyugdíjat szeretne kapni. Ajánlatok F. M. czim alatt.

Becsületszóra keres pénzt egy tisztességes kereskedő, aki 3-szor csődöt mondott. Ajánlatokat vár „Sürgős dolog“ czim alatt p. r.

Valami jelentékeny örökség elfogadtatik, főképp, ha nem adósságokból áll. Végrendelkezők figyelmébe ajánlja magát a Garabonczias Diák.

Ujabb adónemek kifundálása szívesen fogadtatik. Ajánlatok e czim alatt: Tisza K. Bpest. Post. rest.

Szajkosarak nyelves eselések számára kaphatók Manovill Soma norinbergi kereskedésében.

Kérelem a győri adóhivatalhoz.

Habár tudom, hogy az államkassza mindig kong az ürességtől és manapság még a viczcekről is adót vesz a kaurmány, mégis kérem a Rettegve Tisztelt Adóhivatalt, hogy ezekre a hirdetésekre ne vessen bélyegilletéket, mert nekem sem fizetnek érte az illetők.

Őszinte mosolygással
GARABONCZIÁS DIÁK.

— Rögtönzött versek Don Vigolétól. —

Marcsához.

Fekete a hajad,
Mint a sötét éj.
Ragyogó gyöngy fogad,
Mint a fehér tej.
Hajad a borbélynál
Volt még tegnap is,
A fogad pediglen
Mind, de mind hamis!

Vilmához.

Aranyhajad naptól lopott
Napsugár,
Szivem köré tekeredett
Minden szál.
Meglötötted a szivemet.
Nem inog,
Mégis belül meg-megráznak
A kinok.

Krisztinához.

Még most is dobogna érted
E sziv s égne e lélek,
Ha el nem szöktél volna
Tudja ördög hora a pokolba.

Nancsihoz.

Szeles leány volt a Nancsi,
Mégis szerette a Jancsi.
Elszerették tőle Nancsit,
Megütte a szél Jancsit

Lizskához.

Csak egyszer!
Csak egyszer
Hadd öleljen a karom,
Hadd égjen csók ajkamon.
Te barna,
Te csalja
Éjszemü lány.
Azután
Tubikám,
Nem bánom én ha százszor
Viszaadom akárhol,
Te barna,
Te csalja
Éjszemü lány!

Lujzához.

Vékony szálat
Ereszt a pók
A falon,
Ugyan mondd meg,
Szeretsz-e te
Angyalom.
Ha nem szeretsz
Kaczér leány
Galambom,
Elszakitom
A pókhálót
A falon.

Egy szerelmeshez.

A nagy természetben mindent megtalálsz
És te balga, mégis csak egy lényt imádsz.
Mást semmit se látsz!

Ruff.

Kis Jézus.

— Karácsonyi gondolatok. —

Furesa igazán, hogy a kis Jézus
is csak hozomra dolgozik. Amit ne-
kem hoz, az úgy van hozva, akár-
csak a Ziczzer Muki „hoz“-ná
ferbela után. Csak az olyan **ka-
rácsonyfától** mentsen meg
a Jézus, amilyent a marczaltői czi-
gányok kaptak a veszprémi törvény-
széktől.

Khis Jézushoz semmi khözöm,
De ha elgyön, hát khözönöm.

Bár csak hoztha volna a mama
Édj meghívót jogászbalta.
Vagy egy pházbajth ohne vér —
Ami thán még többet ér.
Mert khülönben engemet
Garaboncs megint nevet!

A kis Jézus hoz, én viszek. A
szőlőprés **bort**, az adóprés **bört**
sajtol. A karácsonyfát angyalok, en-
gem az ördögök visznek minden-
hová. Csodálatos! Mióta a fegyver
kiskaliberü lett, azóta az állam-

kassza nagykaliberü!

Adatik tuttára az népek-
nek, hogy ahun nincs Krisz-
tus, ott nincs Jézus se. Tilos
lévén egyébaránt bárkinek
is az Jézus Krisztust emlö-
getni, mert annak a Jézuska
karácsonyfát hoz az hátsó
derekára.

Mán az városnak ugyan szép ka-
rácsonyfája van, fő van rá fuggesztve
10 tisztviselő, akik előtt a kis Jé-
zus ujjakat hoz. Helyős!

Hanem: tartsunk össze, bé akarják
verni a vaskalapunkat. El is torik
az ökle egy pár legénynek bele!

Grajsz Scholomon a Kükürütz Sigával.

— Siga. Scholomon! the manipulaus örmesther mi bajothok thürténhetik, ha ti is álltok ellenség elé?

— Scholomon. Igen sok, Siga. Például a phorzó heljett önthetjök le thintával a kimo-thathásokat!

*

— Siga. The Scholomon, nem félthek thi, hodj khell Galicziába memmi?

— Scholomon. A moszka fél attul, hodj mi nem medjünk.

Veöreöshaydmássy Max
megjedzésey.

Fhagyott köd ül a jég hátán,
Izzadnak a város házán.

*

Szheretek a hal, a rosznyák,
De nem szheretek a moszkat.

*

A moszka czár, mit rettheg ő,
Hiszen nem is népfülkhelő!

*

Lám em népfülkhelő vadjok.
Hodjha baj lesz, majd szhaladok.

*

Éhes djerekhek javára
Jóllakhom a molatságba.

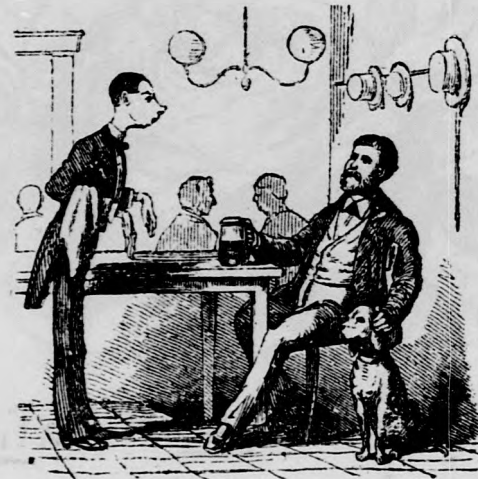
*

Jönnek már a Tháli-ák.
Thiszteletjegy én is váltok.

*

Thodositok a sornálba,
Thiszteletjegy azért járja.

Vendéglőben.

— Pinczér. Mivel parancsolja nagyságos ur a pörköltet?

Ur. (Látva, hogy csupa scontot és mócsingot hoznak). Hussal!

Idához.

Emlékszel-e,
Ott . . . óh tudod . . . akkor
Szellő ingott,
Virágzott a vaczkor.
Beh szép voltál!
Én is derék legény!
Most te vén bocskor vagy,
Én pedig agglegény!
Most is derék legény!
No ja!

Czélzás.

Ujváros szélén van egy kocsmá. Ott történt a minap, hogy beállított egy paraszt ember, valószínűleg melegedni. Csakhogy a kályhában nem volt tűz, és a kocsmának még talán a fala is didergett a hidegtől. Odaáll a mi parasztunk a kályha mellé és így szól a bundában ülő kocsmároshoz:

— Izé kocsmáros ur!

— No.

— Kár, hogy ez a kályha vasbú van.

— Hát Miből lenne?

— Fábú.

— Ugyan már miért?

— Hát csak azért, mert ha fábú vóna, akkor se égne el, — felett szemével hunyorítva a paraszt.

Tsörge Ádány levele a zű Násszáhol Tzompó Mihálhol.

Tisztsős nászom!
Mondok a zany-nyuknak mán ha itt vagyunk hát nézzük meg a zű fölsége naceságos királunk házát a kit a zuristen soká tareson. Oda megyek egy urhol a zuceza sarkon át osztégaszondom neki

hoggy szómmaa ne séresem a zurat, hun légyen az a fölséges ház a kibe az királ lakik, mer szeretnének a Zany-nyukkaa megnéznyi. Aszongya mennyen kée ögenyest a zuceza sarkaig, ott osztég forduljon kee a zórával napkötte felé, osztég nízze kee mindig a zóra högyit, osztég akkor oda tanál. Hát ugy is töttünk. Aszontam a zany-nyuknak hogy ű is nízzen mindig az óra högyire, hanem nászom borútt üdő vót hát nem jó mentünk, mer egy nagy erdőbe értünk. Egy helyen ki vót irval hogy állott kert, mondok mán állott vizet ittam, állott sajtot is ettem, de még állott kertet nem láttam. Hát ezt megnizzük. Kérdezem egy urtul hogy be szabad-e mennyi, aszongya 30 krajezáré szabad, hát be mentünk. Egy szép házhó értünk legelsőben. Teli vót majmokkal. Ott át egy ur a kivee beszídbe erettünk. Aszonta hogy ű esizmagyia miskócz városábú. Aszonta hogy ű is ezt a hunczuságot nizi. Mondok mán ennyi majmot nem láttam még egy rakáson. Aszongya hogy ne higgyek a nímetnek, mer ezek nem majmok hanem főfogadott talián gyerekek. Mondok iszen merő egy szőr valamennyi, még az pofájuk is. Aszongya békenték őket Csillag Anna kisasszony pomádéjával a kitű még az embernek a fogán is szőr terem ha bekenik. Eementünk a zoroszfányokhol. Mondok hogyan merték ezt a zoroszfánt megfogni, aszongya ne higgyek a nímetnek, mert nem oroszján ez hanem kutya csakhoggy bundába van ötöztetve. Jaj nászom oiant ordított ekkor az a barom, hogy a feleségem ijedtibbe eccerre leüt a földre, de én nem ijedtem meg, hanem azt kérdeztem a esizmagyiátú hogy hát hogyan tud ijen nagyot ordítani a kutya. Aszongya mer betanétották, iszen tudhattya kee hogy a kutya tanulmányos álot. Láttom igaza van. Innend eementünk egy rémitő hosszú nyaku álothó. Az vót kiirval a ketreczire hogy giráf. Mondok ugyan mán hunnand a poklok országábú hozták ezt a hosszú nyaku barmot. Aszongya ne higgyek a nímetnek mer e csak ló hanem be van föstvel meg az nyaka ki van huzval. Mán mondok ezt nem hiszem, mer huzhatná az ur az én Szegfü lovam nyakát, nem nyulna az ki ijen hosszira. Aszongya hogy onnan van ez mer kiszedték a csontyát a nyakábú még csikókorába, aztán belefogtak a fejébe egy ökröt meg a farkába is osztég így nyútották ki. Láttom hogy igaza van. Most egy másik heere mentünk, ott vót egy nagy barom a vót a zajtóra

irval hogy elefánt. No mondok a esizmagyiának ezt még én tudom hogy mi, aszongya hogy mi, mondok lássa ez egy göből, bé van kenvel hamuvaa két szarva le van fűrészüvee, osztég az órát meg hólyaghuzó flastromval kihuzták. Aszongya mi az a göből, mondok hizott ökör. Evvel csak vigig nízett osztég aszongya hizott ökör ám kigyelmed maga meg a felesége, hanem ez itt valóságos elefántos állot, evvel ott hagyott. Én csak azt kajátottam utánna hogy nem hiszek én mán magának se, tegye lóvá a zöregaptyát

melhöz hasonló lyókat kívánván
marattam Hű nászo
Tsörge Ádány
salytos és nömös.

Nevetséges sajtóhibák.

Nemrégiben egyik napilap kishirdetésében olvastuk: »Elveszett egy tarkaszőrü kan vadász-« (a másik sornak e szóval »kutya« kellett volna kezdődnie, de biz az onnan szerencsésen elkullogott.)

Egyik helyi lapban ez volt olvasható: »hallgatóit egészen elbűzölte« (e. h. elbűvölte).

Egy másik helyi lapban (de ez már régen volt): »Béka hamvaira« (e. h. Béke hamvaira.)

Egy nyomdász-szaklapban olvastam, hogy egyik szedő szuperintendens helyett impertinentst szedett.

De az is nagy ellensége lehetett a katholicizmusnak, ki katholicus helyett krokodilust szedett.

»Erdőkoszoruzta retek« (e. h. rétek).

»E műben előforduló sajtóhibák« (e. h. sajtóhibák.)

Egyik modern regényből:
»Szenvedélyesen simogatta imádottja arany hasát« (e. h. haját).

Hauff Vilmos meséiben olvasható: »A patak zajos mosolylyal« (e. h. morajjal) folyt végig a barlangon.

Most meg mondjuk mi is, mint az egykori szedő: »folyatása következik.«

A. M.

Udvarlás közben.

— Mondjon valami szellemet Alfréd.

— Bocsánat, nagysád, igen náthás vagyok.

— Akkor fogadja részvétemet és e zsebkenődt.

Szerkesztői üzenetek.

Igen tisztelt olvasóinknak és kedves munkatársainknak mosolygós, boldog ünnepeket kívánunk! — „**Val-lomás**“, „**Asztali áldás**“, „**Takaré-kosság**“. Nagyon gyenge versek. Mondottuk már önnek, hogy a próza az ön tere. Verseit szívesebben látjuk más lapokban. — **Borsó**. Nagyon nyers. Nem lehet föltálmni. — **S. G. G.** Nem tekintünk mi a névre, csak jó legyen, amit ír. A dolgozatokat pedig el szoktuk olvasni végig, s hogy erről meggyőződjük, versének egy passusát

ide is tesszük:

Szerelmem tündér csillagzata
Mely téjben úszó tündéri hajnal.
Miként a liljom arezalatja
Ugy átfoglak a néma karral.

Eunól vadabbat még Verai János sem tud mondani. — **Sáska**. El innen Isten esapása! — **Germ**. Közöltük. Gyűjje azzal a komoly arezával máskor is. — **Yrsay**. Mért hallgat a lantja, mért nem zendül az ének?! — **H. J. Győr**. Szíves figyelmét köszönjük! — **B. F. Jászberény**. Két adomát közlünk öntől a mai számban. Üdvözlét! — **Kabóca**. Mi lelte önöket, hogy esupa bogárneveket választanak: Sáska, Kabóca, Darázs stb. Sajnos, hogy ön sem tud repülni. — **O**. Az ajánlat szép. Elvárjuk! — **Kopasz B.** Ne a Garabonciához, hanem Csillag Annához forduljon. **Figura**. Némi haladás látszik, bár közölhetőt nem találtunk az apróságok között. Próbáljon most egyfélét írni, de jó sokat. Szívünk-ből örülnénk, ha szorgalmának némi eredménye lenne. Forró kézsorítás! — **Sz. J. Bpest**. Irj! — **A többi kézíratra majd jövő esztendőben felelünk.**

Budapesti Hirlap: Hogy a magyar sajtó az utóbbi évek alatt hova fejlődött, annak legszembeszökőbb bizonyítéka a **Budapesti Hirlap**. Magyarország legelterjedtebb, legkedveltebb újsága, a mely naponként immár annyi példányban jelenik meg, a mennyit eddig nem mutatott föl nálunk egyetlen egy magyar lap sem: jele ez a művelt magyar közönség oly mérvű bizalmának, a minővel sajtónknak még egy organuma sem díesekedett. A **Budapesti Hirlap** programját: magyar szellemben működni a magyarságért, fényesen igazolta az olvasóközönség, pártkülönbség nélkül. A lap vezérezikvei mindig a közvéleményt fejezik ki, függetlenül és nyíltan: tárcza- és szépirodalmi rovatai becses és érdekes olvasmányok egész tömegét adják: a napi eseményekről pedig úgy a szerkesztőség belső tagjai mint külső dolgozótársak munkája által oly gyors, hű és kimerítő értesítésekkel szolgál, mint Magyarországon egyetlen más lap sem. Ugy a haza vidékein, mint az egész külföld nagyvárosaiban **saját tudósítói** vannak, a kik mindennap **táviratokban** közlik a **Budapesti Hirlap**-pal a nevezetesebb eseményeket. E naponként oly bő és érdekes tartalommal megjelenő lap kedves vendég lehet minden magyar háznak, és szívesen láthatja minden család is, mert a szerkesztőségnek gondja van rá, hogy a **Budapesti Hirlap** mindig a jó ízlést szolgálja. Még december hóban kezdi közölni **Ohnet György**, a kitűnő francia író **»Akarat«** című legújabb regényét, amelynek magyar fordítása a **»Budapesti Hirlap«** kizárólagos tulajdonát képezi. **»Serge Panine«**, **»Lise Fleuron«** és **»A hámosor«** nagynevű szerzőjének e műve, mely eredetiben most jelenik meg méltó a többihez, sőt az eddig ismert részek után egyhangúvá kezd lenni a vélemény, hogy **Ohnet** önmagát multa felül ez alkotásban. **Január 1-jével belépő új előfizetők a regény kezdetét ingyen kapják.** Rendkívüli elterjedése mellett rendkívüli olcsósága is: **negyedévenként csak 3 frt 50 kr.** A **Budapesti Hirlap** megérdemli, hogy eddigi nagy sikere jobban fokozódjék, és maradjon mindig a magyar közönség kedvence. Az előfizetések vidékről legelőszívesebben **posta utalvánnyal** eszközölhetők következő czim alatt: **A Budapesti Hirlap kiadóhivatalának, IV. kerület, kalap-utcza 16. szám.**

Felelős szerkesztő:
GÁRDONYI GÉZA.

A legjobb
SZIVARKA-PAPIROS

a valódi

LE HOUBLON

francia gyártmány

CAWLEY HENRY-től Párisban.
Utánzásától óvakodni kell!

Ezen papiros **Dr. Pohl J. J., Ludvig E., Dr. Lippmann E.** urak, mint a bécsi egyetem vegytani tanárai által a legjobban ajánlatik és pedig kitűnő minősége, tisztasága miatt, továbbá mert ezen papirosba semmiféle egészségnak ártalmas anyagok nincsenek keverve.

17, rue Berange, a PARIS

Karácsonyi és újévi ajándékok dús raktára

PERL MÓRICZ

divatáru-kereskedésében

GYÖRÖTT,

Kazinczy-utca.

Óvakodjunk a hamisításoktól.

!! Figyelmeztetés !!

Mintán tudomásomra jutott, hogy **40 év óta készített, kipróbált és az egész civilizált világban kedvelt fog- és szájconversáló szereimet** nagy kelendőségük miatt **hamisítják**, illetőleg más, gyakran ártalmas szereket is hasonló elnevezéssel és külső kiállítással hoznak forgalomba, ennél fogva mindenkit a következőkre figyelmeztetek:

A ki száját alaposan konzerválni, fogait a fogkőtől megszabadítani, foghúsát felfrissíteni, a száj kellemetlen szagát és a fogfájást eltávolítani akarja, az kérjen:

Dr. Popp-féle Anatherin szájvizet. Ára: nagy üveg 1 frt 40 kr. kisebb 1 frt és kiesi 50 kr.

A ki ragyogó fehérségű, tiszta fogakat és kellemes, tiszta száját akar, az kérjen:

Dr. Popp-féle Anatherin fogpasztát. Ára 1 frt 22 kr. A ki a kellemesen habzó, és a fogakat kitűnően tisztító fogszappannak barátja, az kérjen:

Dr. Popp-féle aromatikusan fogpasztát. Ára: 35 kr.

Aki a legjobb fogporna barátja, az kérjen:

Dr. Popp-féle fogport. Ára: 60 kr.

Aki odvas fogait önmaga akarja kitömpni, az kérjen:

Dr. Popp-féle fogtömőt (Plombe). Ára: 1 frt.

A kinek kitűnő pipere- és gyógyszerzappanra van szüksége, az kérjen:

Dr. Popp-féle növényzappant. Ára: 1 frt.

E szerek az összes gyógyszerárakban, illatszertárakban, és finomabb üzletekben kaphatók.

Dr. POPP J. G., udvari fogorvos.

Csak a legjobbat szokták hamisítani.

Megbízhatlan szerek veszélyesekek.

Aki nem próbált szereket ne használmunk.

Csend és figyelem!

Halljuk!

Nyilvános titok!

A Fehérvári- és Kazinczy-utcza sarkán

van egy

PAZAR FÉNYÜ ÚJÉVI KIÁLLITÁS,

a hova így szól a meghívó:

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudtára adni, hogy sikerült ez idényre ezen üres helyiséget egy dúsan felszerelt raktárral a tisztelt vevők kényelmére kiállítani, hogy bárki részére is olcsón és lelkiismeretes kiszolgálás mellett mindennemű bőr- és plüsch-árúkat, u. m.: albumokat, pénzeserszények, szivar-, dohány-, névjegy- és toilett-tárczák, emlékkönyvek, papirkészletek (Papeterie), varróberendezések, továbbá fa- és bronz-árú; szivarszekrények és pipaállványok, névjegy- és service-tálczák, thea-, cukor- és fűszerdobozok, arczkép-rámák, ugy gyertya-, gyufa- és tента-tartók, chinai ezüst és japán tárgyak és még itt fel nem sorolt számtalan tárgyak, gyermek- és társasjátékban a legújabb mulattató és tartos kivitelű holmik csecsemőktől kezdve a felsőbb osztályu fiúk részére is.

Tombola-tárgyakban nagy választék.

Miután a n. é. közönség becses pártfogását kérem és szükségleteinek mielőbbi beszerzésére vagy csak kijelölésére felhívom, mert a legutolsó napokban a legjobb akarat mellett sem felelhetnék meg b. ve-
vőim igényeinek.

Kiváló tisztelettel

Manovill Soma.

Én, Csillag Anna

185 ctm. hosszú óriási Loreley-hajammal, melyet az általam föltalált kenőcs 14 havi használata után nyertem, mely megakadályozza a hajkihullást, elősegíti a hajnövést és erősíti a hajbőrt, uraknál elősegít egy teljes erős szakálnövést,

rövid ideig való használat után a hajnak, valamint a szakálnak természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megóvja korai öszüléstől a legmagasabb korig. Egy köcsög ára 50 kr, 1 frt, 2 frt. Postával küldés naponként a pénz előleges beküldése vagy postautánvétel mellett az egész világba.

CSILLAG és TÁRSA,
Budapest, király-utcza 26.

Párbeszéd.

— Melyik a legjobb pótkávé?
— Kétségkívül a **Lenck-kávé.**
— Milyen származásu gyártmány ez? — **Hazai gyártmány.** — De vajjon versenyképes-e? —
A legnagyobb mértékben, mert

máris mindenünnen kezdi kiszorítani a külföldi pótkávékat, ami különben természetes is, mert a **Lenck-kávé** aroma, illat, íz és alkatrészek kifogástalan minősége tekintetében fölülmulja az összes eddig ismert pótkávékat. — Hol kaphat az ember mintákat? — Levelezőlapon kifejezett kívánságra **Lenck S.** nagykereskedőháztól Sopronban. — Nagyban hol lehet megrendelni? — **Schmidt S.** urnál, Budapest, VI. gyár-utcza 6. — Köszönöm; még ma rendelek. — Élvezd a külföldi pótkávékat, kapj mindannyiszor kölí-kát s akkor tudd meg, hogy van Lenck-kávé is a világon.

